



מצב קרינולינה, 1996, נייר עבודת-יד וטכניקה מעורבת 22X22, צילום: מיכאל שפיר

דרורה דקל מציגה - מצב קרינולינה. שני פסלי פח ועבודות נייר. חצי שמלת קרינולינה עשויה פח מגלוון, מסומרת בניטים, מקורקעת לרצפה. חלל הבטן פתוח וקרסים המיועדים בדרך כלל לתליית בשר, מעונקלים בשוליה. השמלה - כלוב, יוצרת חלל דמוי איגלו, אולי אזכור למתקן הבקבוקים של דושאן, מתקן מטבח, חגורת צניעות או סאדו, שמלת גוליבר חסרת יכולת תנועה. פסל פח נוסף, ציפור - כלוב, מונח כגולם פחוס, כלוא בתוך עצמו. באופן עבודתה מזכירה דרורה דקל את אַרְכָּנִי, נסיכה המתוארת במיתולוגיה היוונית כברוכת אצבעות, המפליאות עשות כל מלאכת מחט, שביקשה להתחרות באלה אתנה. כמוה שוזרת דרורה סיפורים זה בזה לאריג מתמשך. אך שלא כמותה - סיפוריה אינם שאולים מחיי גיבורים מיתולוגיים, כי אם, מתוך מיתולוגיה פרטית ועלילות חייו של הנייר. התהליך מקטיפת הצמח ועד הפיכתו לנייר, מאפשר לדקל לשתול דימויים בין שכבותיו הרבות. בעבר הרבתה לשתול ולקבור חפצים אישיים. בתערוכה זו מצטמצמת כמות האובייקטים ומתרחבת להקשר נשי-אוניברסלי. דימויי שמלה, ציפור, אשה ודמות גבר שמן, מעין בובת וודו ומיני סידקית ועבודת מחט. השימוש בחומרים שקופים ואטומים, מתכתיים ודוקרניים, רכים ועוטפים, בפעולות התפירה, גזירה, דקירה, בכל אלה יש אזכור ל"ייעוד הנשי". כמו אַרְכָּנִי, שואפת דרורה לפשטות ולצמצום, אך לעיתים נדונה דווקא לעשייה גדושה וקישוטית כנגד תחושת החלל-הריק, הפחד מלעצור. ההשקה בין יופיו הטהור של הנייר לבין הדימויים הטעונים והכואבים, מביאה עמה תחושה המגבירה את הפער בין הנראה לנסתר שבמצב קרינולינה. מצב בו החיצוני מתנפח בעוד הפנים נותר ריק, חשוף ומאיים. השקריות מתגלה מתחת לשמלה. שמלה בעלת יופי חיצוני המנטרל את תנועת הגוף. השמלה מופיעה במצבים המדברים על חופש, דיכוי, סירוס, סגירות, כאב, יופי, אירוטיות, גבריות ונשיות, יחסי אם וילד, פנטזיה, הומור וציניות. ניכר בעבודות מאבק המתנהל בין הצורך בייצוג מערבי של מצבים פסיכולוגיים לבין ביטוי מזרחי דקורטיבי השואף לאנונימיות. כאותו עכביש ששרד בזכות רחמיה של אתנה ומנציח את ארכני בגלגולה החדש, טווה דרורה את קוריה - ניירותיה, והם סביבה כמבוד, כערבסק, כאורנמנט, ככלוב.